

SM-VOITTAJAT MICHAELA WIKBERG JA SAUNAJAAKON KAIRO ”RUTH”

Teksti: Ann-Mari Lintunen

Korsnäslainen Michaela Wikberg räjäytti potin ennennäkemättömällä tavalla vuoden 2024 maajoukkueen karsintakilpailuissa. 'Pikkulikalla' Ruth voitti karsintojen viidestä lähdöstä kaksi, toisen Putkisalossa Rantasalmella ja SM-kilpailun finaalin. Ensimmäisessä karsintalähdössä Putkisalossa Mico otti kolmoisvoiton, tietävästi SPKY:n historian ensimmäisen sellaisen karsintakisatassolla. Santeri Käyhkö lunasti kuitenkin maajoukkueen kapteenin paikan todella tasaisella työllä Herra Huun (FR DarthVader) kanssa ja SM-finaalin kakkossijan.

Mistä tällainen varmuus ja osaaminen? Micon mielestä kaikki johtaa koiran saamaan hyvään alkuun. Pentuaikaan, riittävään, kiittävään, reiluun ja jämäptiin koulutukseen. Toimivaan stoppiin. Ja kivoihin treenilampaisiin.

Tänä kesänä Wikberg tunsu olevansa hyvässä ja innokkaassa vireessä jo heti toukokuun kisoista lähtien. Elämässä on ollut suuren surun zombikausi. Vaikka hän vei koiria eteenpäin, ei kisaaminenkaan tuntunut oikein miltään. Nyt tekeminen taas maistui ja kartturi pysyi tehtäviensä tasalla, jopa vaikeammiksi kokemissaan lähitöissä. Varsinkin jaossa on ollut välillä hankalaa, kun koirat saattoivat reagoida liikaa ohjaajaansa tekemiseen.

Kaksivuotias Ruth ei ollut kisannut kovin paljon alemmissa luokissa edellisenä kesänä, joskin kakkosluokan mestaruus sillä on viime syksyltä. Alkukesällä kolmosluokan peruskilpailuissa kertyi hyvää kokemusta. Silti jännitys oli kova, varsinkin Putkisalossa isolla karsintaradalla. Mico ei ollut varma, miten nuori koira selviytyy niin laajalla pellolla, mutta kuten tulos kertoo, hyvin.

SM-kisaradoille erityistä lisähaastetta toi saareke radan keskellä. Se tarkoitti koirien normaalia tarkempaa ohjaamista OLF-osiossa. Mico antaa koiriensa usein tuoda lampaat suht vapaasti, mikäli kyseessä ei ole vinohaku. SM-Kisoissa ohjeita piti antaa paljon, jottei koira ajautunut metsään. Fetchillä oli lisäksi kohtia, jossa ohjaaja ei lampaita ja koiraa nähnyt.

Puitteet olivat siis sopivan haastavat arvokilpailuun. Ensimmäisenä päivänä Mico ja Ruth jäivät jakoon ja pisteet melko vaatimattomiksi. Mutta niin jäi monella muullakin, joten tie finaaliin aukesi toisen päivän onnistumisen myötä myös 'pikkulikalle'.

Isä Erik ja tytär Ruth ovat kisaradalla melko samanlaisia koiria. Luonnostaan laajoja ja niiden halu rauhoittaa lampaita on vahva. Ne eivät aja koskaan lampaita kiitton tai syyliin, vaan pitävät homman hallinnassa. Niille Wikberg kerkeää viheltää esimerkiksi porteilla kaikki käskyt, kun taas vanhemmille koirilleen Sunelle ja Putelle vain ensimmäisen suunnan, jonka perään on karjaistava heti 'ligg ner'. Radalla Mico ei ajattele, että eri koiria on ohjattava jollain tietyllä tavalla, vaan kaikki tulee selkäytimestä ja lampaiden seuraamisesta.

Mico Wikbergin mielestä kaikilla koirilla on hyvät ja huonot puolensa. Koirat myös muuttuvat, ensimmäiseen viiteen vuoteen

ei oikeastaan voi varmuudella sanoa, millainen koira lopulta on. Miten taas kukakin käyttää koiraa kuvaavia adjektiiveja, on ihmisestä kiinni. Micolle vahva koira on se, joka pystyy ottamaan ohjeita vastaan kaukana kisaradalla.

Wikbergillä on tausta ratsastajana. Hänen mielestään koiran ja hevosen ohjaaminen on hyvin samanlaista. Erityisesti ratsastuksesta tuttu puolipidäte toimii nuorten koirien ohjaamisessa. Kun koiria ohjaa säätämällä vauhtia puolipidätteellä, sitä pääsee kehumaan jatkuvasti. Se on hänen mielestään koko homman juu. Koira ei koskaan edes huomaa, että sillä voisi olla joku puute, kun se on jatkuvassa kontaktissa ja ohjaaja huolehtii, ettei virheitä pääse tapahtumaan. Samalla koiraa opetetaan toimimaan kaikilla vaihteilla, kun vauhtia vuoroin himmataan ja lisätään.

”Kun menen tolपालle, se on niin makeeta ja jännää. Tää on niin kiehtova laji! Mitenhän tänään onnistuu, miten osaan ajaa näitä lampaita, tällä pellolla? Paljon riippuu siitä maantieteestä. Jossain tilalla on pelto, missä lampaat tykkää liikkua ja joskus taas ryhmässä on lammas, joka ei halua.

Mitä tuomari tykkää, paimennushan on arvostelulaji? Tsägääkin täytyy olla. Sitten on se, osaako koira lukea vieraita lampaita ja ottaa sen, mitä se ämmä siellä huutelee.

Tykkään kisata, on niin hienoa päästä isoille pelloille ja uusille lampaille. Sanon aina treenaajillekin, että kisoihin vaan, kun perusjutut ovat hanskassa. Jos sä jäät siihen treenitaukukseen, niin jätät kyläämään koiraa. Pitää katsoa lampaita.

Siinä tolपालle mennessä en ajattele pisteitä, vaan sitä, miten saan radan ajettua hyvin. Katson kisoissa aina lampaita ja ajan niiden mukaan, mä osaan varmaan lukea lampaita aika hyvin. Tärkeää on, että koirat tottelevat. Ja että mä tykkään kaikista mun koirista.”

Saunajaakon Kairo ”Ruth” ER13178/22

Synt. 17.12.2021, mustavalkoinen, pitkäkarvainen narttu

Kasvattaja: Mila Oravec, Hevonpää

Omistaja/ohjaaja: Michaela Wikberg, Taklax

Erik J2584/18u, ER39387/19	E	Working Power's Mick NO33470/15	Iif	Spot NO48361/12
		Jill 00/313324	Iie	Weiler's Flic Flac NO48474/11
Saunajaakon Black Panther ER47281/17	E	Kemi Rhemy 00/341440	Iei	Penybryn Sweep 277391
			Iee	Del 285079
			Efi	Kemi Rhys 00/309321
Fyhers Cass ER24385/14	E		Efe	Meg 00/332869
			Eei	Caleb NL305986
			Eee	Somollis Lass RegV1344/2010

